

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Benevolum Lectorem Præfatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A D
novissimæ hujus editionis Anno 1678.
BENEVOLUM LECTOREM
Præfatio.

Dlmatisimum hoc variâg. refertum eruditione Hieroglyphicorum Joan. Pierii Valeriani opus ita cupidos emptores invenit semper, ut diversis temporibus pariter ac locis, (Italorum enim exemplum Germani quoque nostri cum Gallis imitati sunt,) recudit id oportuerit. Quæ & causa fuit, ut cùm, licet toties renatum, desiderari tamen in Bibliopolis animadverteretur, de editione hâc novâ scadentibus eruditis cogitaretur. Neque verò negari potest, insignem ejus usum esse non modò humaniorum literarum, sed sublimum quoque Facultatum, atque in his vel precipiè sacre Theologiae Studiois. Indaverò, si ultimam scrutamur Hieroglyphicorum, qualia penes Ægyptios fuerunt, originem, sacra potissimum scientie causâ excoigitatum hunc symbolice doctrina modum fuisse, vel solum Hieroglyphicorum vocabulum argumento sit nobis: ut omittam, quod constat, hunc velut inthesaurum à sacerdotibus olim & inventum fuisse, & custoditum. Evidenter hanc etiam iherogliphicorum religionem, qui Christiani sumus, ab illâ, quam superstitione falsorumq. numinum cultu plenissimam professi sunt illi veteres Ægyptii: sed viciissimum plurimum quoque interest inter huc Pierii nostri, & illa gentis idololatriæ hieroglyphica. Noster, etiam ubi superstitiones imagines detegit, nihil tamen minus quam Magistrum se prebet aut approbatorem per versitatis Ægyptie: id autem præterea dat operam ut Christiano Lectori divinarumque cupido literarum labores accommodet suos. Itaque non pauca sacra scriptura loca illustrare studet, que & peculiarem indicem visa sunt mereri. Nimirum ipse quoque Spiritui Sancto libuit interdum symbolis, parabolis, similitudinibus uti: sed idem, hâc in re longè alia via processit, quam apud profanam nationem spiritus nequam. Nimirum hic ut in caliginem secum divinatos sibi abriperet, tenebras amavit; unde hieroglyphicas illas literas hanc immerito Latinis ignorabiles Ammianus appellavit Marcellinus. At verò spiritui Sancto placuit tam aperta passim, tamque perspicua loquendi ratio, ut intelligi, etiam ubi symbolis utitur, vel à puerō possit. Quid clarius illo Regii Psaltis: Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad Te, Deus, Psalm. 42. unde natum Pierio nostro libri VII. caput 7. Talium, ut ita loquar, hieroglyphicorum facunda in sacro codice messis est, quam metere profectò non eruditis modò, verum & plebejis animabus jucundum, facile, proficuum est. Ut adeò sperare licet, Pierii hos libros, utpote hujusmodi penore instructissimos, illis etiam, qui concionandi officio funguntur, admodum fore opportunos. Jam ut de toto editionis hujus consilio accuratius conserueto Lectori, sciat is velim, secutos esse nos Francofurtensem, qua seculi hujus anno prodiit quarto decimo, & ita secutos, ut pagina pagina exquisitè respondeat. Faciendum enim omnino videbatur, ut emptoris, parceremus sumptibus, qui haud paulò minores ita futuri sunt, quam fuissent, si componere nos ad exemplum voluissimus codicum majoris forme, literarumq. grandiorum,

(A 3)

qualis

qualis Lugdunensis anni 1626. Atque hoc exemplum praefererat nobis Coloniensis illa anni 1631.
Nam & hec Franfurtensi exactè quadrat; uberior illa tamen, dum Pierii quoque libros de
infelicitate literatorum duos, Bellunensium item Antiquitatum sermones quatuor adjun-
xit. Quam quidem ubertatem transferre hinc & in nostram voluimus. Vicissim refecui-
mus Pierii poemata, quis plerasque editiones occupasse videntur banc (si quid augarari
icit) maximè ob causam, quòd qui eas procurarent primi, quidquid Pierianorum opuscu-
lorum indagare ipsi potuissent, horum nihil omittendum putarent sibi. Nos verò dandans
operam potius arbitrii sumus, ut adhiberetur in volumine obliqui satis excrescente selectus ali-
quis. Atque ut, qui frugalem cænam parcā impensa parari sibi cupiunt in diversorio, bella-
ria, delicata illa quidem, sed sumptuosa magis quam necessaria, non affectant: ita nec pec-
catores nos credidimus, si hec Pierii bellaria (quis enim sic non appellat poemata, principiū
quibus amatoria subinde quedam miscentur?) empori, fortasse nec appertenenti, haud appo-
neremus; que presertim deprehensa forent paginarum esse non paucissimarum. Quod si
quis tamen maximè desiderat nosse, qualis Pierio Poetica Dena fuerit, is restringere deside-
rium hoc poterit legendā ejus in obitu Hippolyti & Alexandri Mediceorum naniā, quā li-
brum Hieroglyphicorum XLIV. claudit; legendō item urbis patrie Genethliaco, quod in
fine extat Bellunensium. Atque hæc duo carmina, jam sic semel oblata Lectori, cur Fran-
furtensis & Coloniensis editiones in Poematis pag. 94. & 82. repeterent, causa non fuit.
Porro illa in habendo selectu quam professi sumus circumspetio nos eò etiam impulit, ut curani
abjiceremus Hieroglyphicorum & Medicorum emblematum Ludovici Casanova, quæ Pieria-
nis editio Lugdunensis adjeccerat. Non plura quidem duodecim ea sunt, (unde dederanq[ue] 18
vocabulum titulo affixum,) quibus insuper emblemata premititur: sed com-
mentariis exposita prolixio admodum, & in quibus, si ea seponas, quibus autor
de industria videtur Medicine studiosis prodeesse voluisse, reperias occupata jam à Pie-
rio non pauca. Omnia autem servandis esse modus aliquis videbatur in iis que ad Hiero-
glyphicorum expositionem Pierianam addi possunt. Nam si aliorum de hoc genere omnia co-
acervamus, nunquam futurus est finis. Neque enim solus memorari Casanova hic meretur,
sed alii plures, maximè Athanasius Kircherus, cuius Oedipus Aegyptiacus, hoc est universalis
Hieroglyphica veterum doctrine, temporum injuria abolite, instauratio Roma prodit secu-
li presentis anno quinquagesimo secundo. Satis ergo, speramus, habebit benevolus Lector,
ubiea, quæ Franfurtensis & Coloniensis editiones representant Hieroglyphica Pierianis ad-
jecta, eadem nostra būtchau quaque deesse animadvertis. Sunt autem illa diuorum Autorum.
Quorum quidem neutrius nomen expressit Franfurtensis Codex quem secuti sumus: sed
eruditissimum tamen illum virum, qui Pierii libros LVIII. duobus aliis auxit, Cælium esse Au-
gustinum Curionem docuit nos, (ut alios testes omittamus,) Basileensis editio anni 1567. id
quod nequaquam dissimulandum hic esse censimus. Alterius eruditii, cuius Collectaneorum
sex libros etiam in hac nostra repetimus, nec aliunde restoscere nomen backentus, nec à nobis
ipsi dividare potuimus. Ceterum & illud opere pretium nobis visum fuit, ut effigies Pierii
Valeriani, (quæ carent alioqui due toties nominatae quas imitati sumus,) in hac nostra con-
spueretur, & quidem è regione tituli generalis: cui versiculos Georgii Rotini subiungendos
putavimus, depromptos è Museo Historico Joannis Imperialis. Hec ita sunt, de quibus ad-
monendum putavimus, quicunque oculos esset in hanc nostram editionem conjecturus. Vale,
Lector optime, nostroq[ue] labore fave. Lipsi. d. 26. Februar. Ann. 1678.

ILLU-